

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 26.08.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 26.08.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **3054** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът в определение по делото от 26.07.2021г. погрешно е приел, че не е постъпил отговор от ответника на исковата молба, но такъв всъщност е постъпил и следва да бъде съобразен.

Съдът следва да постанови изпращане на писмения отговор на ответника - от дата 21.06.2021г., на ищеца.

Видно от отговора на исковата молба, се претендира, че не е доказан вторият елемент на отговорността по ЗОДОВ, а именно, наличието на претърпени вреди. Счита, че в исковата молба не е направено разграничение между неимуществените вреди от процесното НП и другото НП, които първоначално са били предмет на иска. Това нарушавало правото на защита на ответника, тъй като не ставало ясно какви точно вреди се претендирали от ответника. Счита за неоснователни и недоказани твърденията на ответника за оставане без СУМПС за периода от 18.03.2019г. до 22.10.2020г. и невъзможност да извършва трудовите си ангажименти извън С., трудности при обгрижването на болната си майка, претърпени болки и страдания, притеснения, раздразнение и др. не били приложени никакви доказателства за оставането без СУМПС, а изложените факти за отнемане на изтеклото СУМПС съставлявали голословни твърдения. В исковата молба не било посочено, кога е изтекъл срокът на валидност на старото СУМПС ,на коя дата ищецът е отишъл в ОПП- СДВР, кой служител е отказал издаването на ново, има ли писмени доказателства, подадено заявление и т.н. Установяването на тези обстоятелства е от съществено значение за доказването на претърпените от ищеца вреди.

Също ответникът счита, че нямало доказателства за твърдяната от ищеца невъзможност да извършва трудовите си задължения извън С.. В исковата молба не било посочено къде е работил през периода, в който е било отнето СУМПС, в кое населено място и при кой работодател, успявал ли е все пак да ходи на работа макар и

със затруднения, ползвал ли е служебен или обществен транспорт и т.н. Имало данни по н.а.х.д. 7311/2019г. на СРС, че към 31.12.2018г. ищецът бил на работа в МОЛ П., находящ се в [населено място], което място определено не било извън [населено място], не сочил къде е работил след това. Липсвали и доказателства за болната майка на ищеца, нямало приложени документи и доказателства. Също ответникът счита че са неподкрепени с доказателства и твърденията за неимуществени вреди.

На следващо място ответникът счита, че е неподкрепен с доказателства и третият елемент на отговорността по ЗОДОВ, а именно причинно следствената връзка между увреждането и отменения акт, а отговорността по ЗОДОВ била за преките и непосредствени вреди, счита, че претенциите на ищеца, с процесното НП било постановено само за 3 месеца лишаването на ищеца от правото да управлява МПС, а невъзможността той да върши това през целия период било резултат и от второто НП. С оглед на липсата на причинно следствена връзка между отменен административен акт и всички твърдени от ищеца вреди, счита, че не е налице третият елемент от отговорността по ЗОДОВ.

Ответникът при условията на евентуалност намира предявените иски за прекомерно завишени и несъответстващи на претърпени от ищеца вреди. нарушен бил принципът за справедливост, залегнал в чл.52 ЗОДОВ, смисълът на обезщетението не е предоставянето на възможност за обогатяване.

Изложеното обуславя извод, че всички елементи, обуславящи отговорността на Държавата за вреди по чл.1 ЗОДОВ, са спорни, като ищецът следва да има възможността да ангажира доказателства.

Както е посочил ответника, съгласно чл.4 ЗОДОВ, на обезвреда подлежат всички вреди, които представляват пряка и непосредствена последица от увреждането, което от своя страна следва да бъде претърпяно, съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ, от незаконосъобразния акт. Именно доказването не само на претърпяна вреда, но и пряката причинна връзка между вредата и конкретен незаконосъобразен акт, т.е. като пряка и непосредствена последица от незаконосъобразността на конкретното НП в случая, обуславя и разделянето на съдебното производство по предявените иски. Не е нарушено правото на защита на ответника поради разделянето на иска, доколкото елементите за ангажиране на отговорността на държавата подлежат на доказване от ищеца, а не от ответника. А що се касае до размера на евентуалното обезщетение, както е посочил също ответника, присъждането му по справедливост не е произволно, а се подчинява на определени критерии.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕПИС от отговора на ответника да се изпрати на ищеца, като в срок най-късно в съдебното заседание му предоставя възможност за становище по възраженията, в това число уточнение на основанията на иска и по доказателствата.

Определението не подлежи на обжалване, преписи на страните.

Съдия: